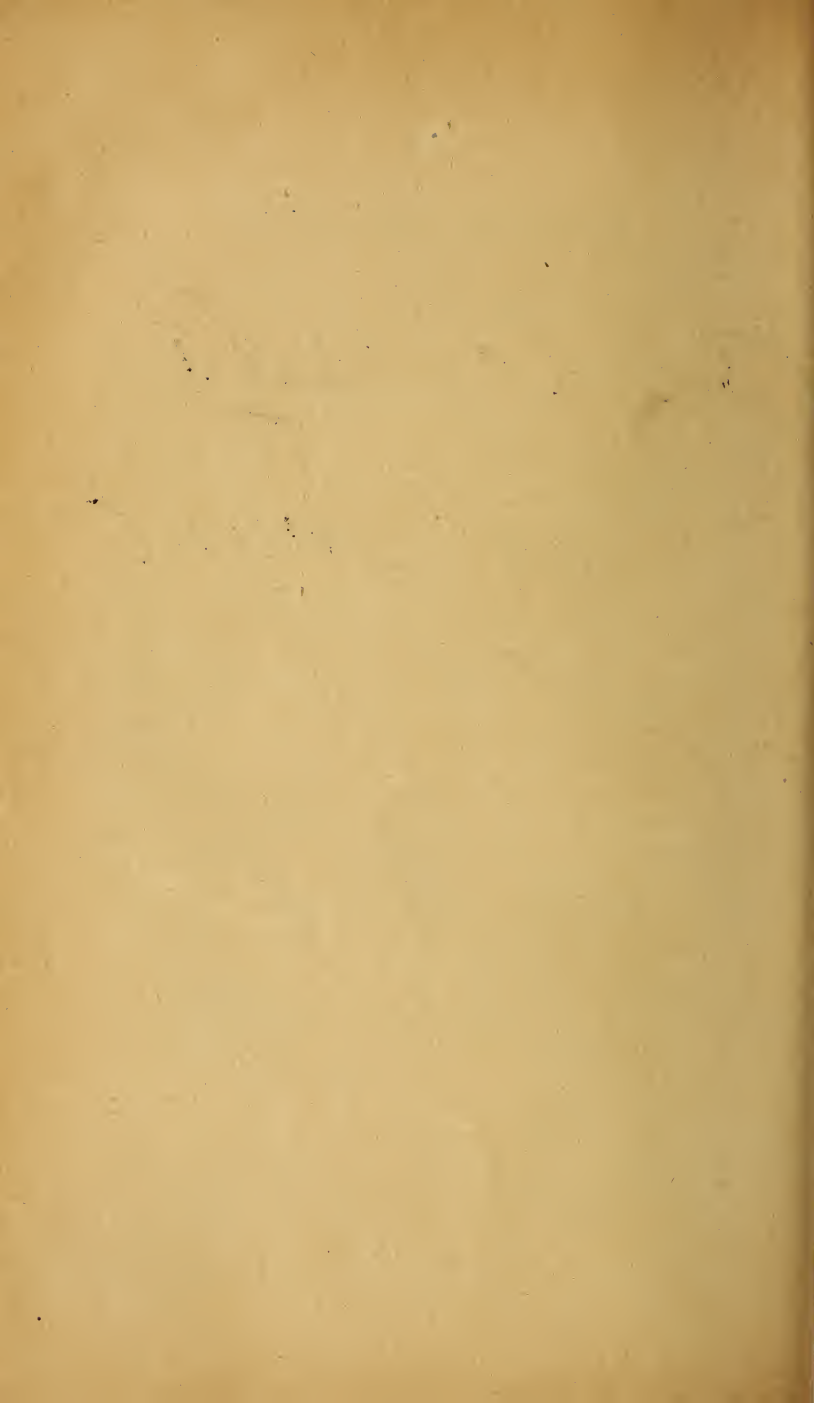

De teuladas
en amunt

Rowe

DE TEULADAS EN AMUNT

DE TEULADAS EN AMUNT

ESCENAS DE TERRAT
EN UN ACTE Y EN VERS

ORIGINALS DE

CONRAT ROURE

(PAU BUNYEGAS)

(pseud)

MÚSICA DE

D. JOSEPH RIBERA

Estrenadas en lo TEATRO TÍVOLI, en la nit del 28 d' Agost de 1872

SEGONA EDICIO

BARCELONA

BIBLIOTECA DE «LO TEATRO REGIONAL.»

CARRER DE LAS CABRAS, 13, 2.º

1895

REPARTIMENT

Personatjes

Actors

COLOMA.	D. ^a Pepeta Mateu
VENTURA	D. Conrat Colomer

Una veu de noy

Una veu d'home

Ningú podrà traduir, representar ni reimprimir aquesa sarsuela sens permís del seu autor.

D. Joan Molas y Casas, director de la Galeria titulada *Propietats Dramàtiques y Líricas*, quals oficinas se troban en lo carrer del Hospital, núms. 12 y 14, según pis, es l'únic encarregat d'aquesta obra y ab eil deurán entendres totas las empresas y societats particulars que vulgan representarla.

Queda fet el dipòsit que marca la llei.

ACTE ÚNICH

Dos terrats que 'ls separa una paret de cinch pams de alsada, que divideix l' escena. Si es possible, que en lo terrat de la dreta del actor s' hi veigi un taller de fotógrafo.

En lo terrat de la esquerra, testos ab clavellinas. Al fondo de aquest terrat, la porta de la escala.

Los detalls se deixan á la má del Director de escena.

ESCENA I

COLOMA *cusint unas calsas de home, en lo terrat de l' esquerra, assentada en una cadira baixa, prop de la paret que parteix la escena.*

COLOMA Vintitrés anys! Ja comenso
á portarne molts demunt!
Dono un punt y un altre punt
y á cada punt més hi penso.
Fins als setse, van passant
los anys poquet á poquet;
pero arribant als disset,
Deu meu com passen volant!
Y lo que á mí més m' altera
no es tenirne vintitrés,
que lo que m' altera més,
es lo sé encara soltera.
Vintitrés! Sembla mentida

no trobarme enmaridada!
Es una pena pesada,
es lo purgatori en vida!
Y si veig que 's torna etern
lo no arribá á ne 'l casori,
aviat aquest purgatori
se 'm convertirá en infern.
En mí es prou justa la queixa;
los ulls bonichs, cabells fins...
Com que aquí no hi ha vehins,
m' haig de alabá jo mateixa.
No sé comprendre 'l motiu
perque cap jove 'm proposa
si vull sé la seva esposa!...
Qui sab; potsé ara no 's diu!
Veig que tot lo del mon roda
y muda continuament...
¡Ay, Deu meu, si 'l casament
hagués passat ja de moda!

CANT

Ay la vida de noya que es trista,
tararí, tararí, tarará,
ay la vida de noya que es trista,
quan la noya ha cumplert los vint anys.

Se li casa una amiga y un' altra,
tarará, tarará, tararí,
se li casa una amiga y un' altra,
y cada una li arrenca un sospir.

Las campanas escolta quan tocan,
tararí, tararí, tarará,
las campanas escolta quan tocan,
y may tocan á anarse á casá.

Per mes que 'l ditxo diga:
si viure vols en pau,
no 't casis en divendres,
ni 't casis en dimars,
quan puguis, cásat noya,
dels ditxos, ¿quí 'n fa cas?
que menos pau que viure
tant sols per vestí Sants.

RECITAT

M' ha sortit una cansó
que 'm sèmbra que pot aná;
si algú l' hagués escoltada
pot sé que 'm sabria mal.
De teuladas en amunt,
¿quí es que la pot escoltá?
Vaja que té grans ventatjas
vení á travallá al terrat;
s' enten, en temps de caló,
quan lo sol diu: «Adeu siau».
En primé lloch, corre un aire
que enamora... Be es vritat (Ab pesar.)
que estarse una enamorantse
del aire, sols pot aná
á falta de un altre amor
molt menos passa volant.
En segon lloch, una canta
y no destorba al vehinat.
Y per últim, una diu
tot quant li passa pel cap,
y com que ningú la sent,
no la contradeixen may.
Quan me van posá Coloma,
ja deurian calculá
que ab lo temps, m' agradaria
está prop dels colomars.
No sé ahont era 'l paradís,
pero hi posaria 'l cap,
si s' hi estava bé, com diuhen,
que seria en un terrat.

ESCENA II

COLOMA y VENTURA. *Aquest surt en lo terrat de la dreta cullint de terra alguna prempseta de posá fotografias al sol.*

VENT. A plegá aixó, que ja vé
lò cel vestintse de dol;
declarantse en huelga 'l sol,

los fotógrafos també.

(*S' acosta á la paret divisoria y s' adona de Coloma que está cusint.*)

(Ella aquí! Ja tindré m' gresca.

(*Deixa la prempseta.*)

Per entrá en conversació,

déixam arrencá un botó.)

(*Se l' arrenca de la brusa.*)

Vehina: qué pren la fresca?

(*Recolsantse á la paret.*)

COLOMA Vosté aquí?

VENT. (Avuy faig conquista.)

COLOMA La fresca! Vinch á cercarla.

VENT. Si no fos incomodarla... (*Treyentsela brusa.*)

COLOMA Qué fa, senyó retratista! (*Sorpresa.*)

VENT. No s' espanti; 'm paro aquí.

Un botó se m' ha arrencat

y per no aná espitregat,

me 'l tindria de cusí.

Aixís, si no li sab mal

y 'm vol deixá agulla y fil.

COLOMA Per ço ray, quedí tranquil;

agulla, fil y didal.

(*Aixecantse.*)

Ja veurá; será milló

(*En ademá de demanarli la brusa.*)

que jo mateixa li cusi.

VENT. Ah, no! vosté vol que abusi...

COLOMA Si en un res...

VENT. Li dich que nó.

Vosté no m' ha vist cusí

y cuso ab molta llestesa...

No pas com una sastresa

com vosté.

COLOMA Pot sé que sí. (*Buscant per la ca-*

VENT. Ja ho veurá.

dira.)

COLOMA Y no tinch fil negre.

VENT. Dónguimel blanch; tan li fa.

COLOMA Ab fil blanch, qué semblará!

VENT. Lo blanch, sempre es mes alegre.

COLOMA Be es prou alegre vosté

y no es pas...

VENT. Que no so blanch;

so moreno, parlem franch.

A qué amagá 'l que 's veu bé?

COLOMA Per ço no vull dí...

VENT. Per mí

cap secret li fassi nosa;

si vol dirme alguna cosa,
digui com la vulgui dí.

COLOMA Res, que m' arribaré al pis
á buscarli...

VENT. No ho atmeto,
no, senyora; no permeto
que per mí 's molesti aixís.

COLOMA Si á mí 'm fá falta també.

VENT. Aquest ja es un altre cas;
per mí, no dongui ni un pas.
Ara, si ho fá per vosté...
Si vol que baixi?

COLOMA Ahont?

VENT. Al pis.

COLOMA Com?

VENT. Per ferli companyía.

COLOMA Si no tinch pó.

VENT. No ho sabia.

COLOMA No, senyó. Ab lo seu permís.

(*En ademá de anársen.*)

VENT. Vosté es molt duenya. Jesus, (Coloma 's
quin cosset tan ben cossat! *deté.*)

Tenint tal cos al costat,
quin cos es que no 's descús?

COLOMA Vosté sempre está de broma.

VENT. Serio, y á fé de Ventura,
senyoreta... Angela?... Pura?...

COLOMA Nó: res d' aixó; 'm dich Coloma.

VENT. Coloma? Quí hagués un vol
de tals colomas, li dich
que colomista mes rich
no hi fora sota del sol.

COLOMA Quina feyna que tindria!
Ja torno.

(*Anántsen.*)

VENT. Sí, torni aviat,
que anántsen, se m' ha apagat
lo sol al bell mitj del dia.

ESCENA III

VENTURA

VENT. Ventura, ja avansas massa,
y anant endevant, perillas...
En veyent unas faldillas,

no hi ha més; no sé 'l qué 'm passa.
Com, que penso deixá escrit
que arribant ma darrera hora,
me posin ben á la vora
una noya; y si del llit,
per bona ó per mala sort,
no faig un salt al moment,
ja poden dí encontinent:
enterreulo, que es ben mort.

CANT

Las blancas perque son blancas,
las rosas, perque aixís son,
m' agradan todas las noyas,
m' agradan molt.

Blancas y rosas
y morenetas,
veniu noyetas,
per Deu veniu.

Tinch un cor tendre
que us troba en falta;
s' encen y salta
dintre 'l meu pit.

Las altas, perque son altas,
las baixas, perque aixís son,
m' agradan de totas midas,
m' agradan molt.

Altas y baixas
y mitjanetas,
veniu noyetas,
per Deu veniu.

Tinch un cor tendre

(Coloma, surt ab lo fil y una regadora, que deixa en terra. Ell no la veu.)

que us troba en falta,
s' encen y salta
dintre del pit.

ESCENA IV

Dit, COLOMA

COLOMA Es di que totas li agradan?

VENT. Unas menos, altres més;
y vosté es de las segonas.

- COLOMA Ja m' ho creya aixis mateix.
No vol l' agulla? (*Enfilantla.*)
- VENT. (*Anant á saltar la paret.*) Ja salto.
- COLOMA No ho fassi; aixó no; per Deu!
Massa l' amo de la casa
diu que so jo y ningú mes (*Ventura 's deté*
la causa de las goteras demunt la paret.)
que 's fan pel terrat.
- VENT. Compreh
que si jo anés molt feixuch...
pero, veurá, vaig lleugé
com una palla. (*Anant á saltar.*)
- COLOMA Si salta. (*Fent com qui se*
'n vá.)
- me 'n vaig per no pujá mes.
- VENT. Alto la ronda! Que 'm quedo
á caball de la paret. (*Asentantse en la paret.*)
La agulla? Ay! (*Al tocarli la má.*)
- COLOMA Qué s' ha punxat?
- VENT. No pas ab la agulla.
- COLOMA Ab qué?
- VENT. Ab lo dit.
- COLOMA Vol di que punxa?
- VENT. Si punxa? De un modo cruel.
- COLOMA Y no duch las unglas llargas.
- VENT. Vol di que no? A veure.
- COLOMA (*Donantli la má.*) Veu?
No ho té vist? (*Veyent que no deixa la má.*)
- VENT. No pas prou clá.
- COLOMA Qué es curt de vista?
- VENT. Un xiquet.
- COLOMA Y es ben llarch de mans.
(*Passa un estel per la escena y la cúa 's co-*
loca entre 'ls dos, de modo, que Coloma s' as-
susta y deixa la má de Ventura.)
- VENT. Vol di?
Ey, tú! T' esquinso l' estel (*Agafa la cúa.*)
si 'm torna á vení á fé nosa.
- VEU DE NOY Próbiho, que li tiro un test.
(*La veu vé de l' esquerra del actor.*)
- VENT. Te deixo per criatura.
- VEU Y jo, per home de seny.
Miris que agafo una pedra?
Deixi aná.
(*Coloma agafa la regadora, y rega las clave-*
llinas.)
- VENT. (*Mes val que ho fem,*
(Deixa aná la cúa.))

que tinch lo terrat de vidre.) *L' estel se*
Tan gran, y fas volá estels? *'n vá.)*

VEU Si no es pas meu, que es del pare.

VENT. Hola! Qué rega 'ls clavells?
(*Adonantse de Coloma.*)

COLOMA Be tinch de ferho.

VENT. Entretant
vosté rega, cusiré;
si no permet que l' ajudi.

COLOMA Se li aprecia.

VENT. No ho permet.

COLOMA Després, si 's feyan goteras...
l' amo... (*Ventura 's posa á cusí 'l botó.*)

VENT. Res me crema mes
que aixó dels amos de casa;
per ço may ho he volgut sé.

COLOMA Jo tampoch.

VENT. Té 'l mateix gust.
Conech que simpatisem.
Es clá; aixó de propietari
es un ofici molt lleig.
Aná á un estadant y á un altre,
sols per cobralshi 'ls llogués;
posá deu mil condicions
per llogá aquest pis ó aquell;
quan lo govern va de menos,
la contribució, de mes;
si la casa té canals,
t'acana l' Ajuntament;
y si las canals vols treure,
paga pel permís que treus.

COLOMA No vull plantas als balcons,
que la fatxada 's malmet;
fora aucells de las finestras
que s'embruta 'l cel-obert...

VENT. Li dich que 'l sé amo de casa,
es un ofici dolent.

COLOMA Y miris; totas las casas
que desde 'l terrat veyem,
tenen amo.

VENT. Es que hi ha gustos,
que mereixen... no sé qué.
Si li han dit que cap es meva,
l' han enganyada.

COLOMA Igualment.

VENT. Y després dirán que 'ls joves
del sigle, no tenen seny!

Aquí n' hi ha dos, que ab lo vist,
lo tenen del mes enter.

COLOMA Ja hi ha joves que son amos
de casa.

VENT. Que son poquets!
Ey, tant joves com nosaltres;
jo tinch vinticinch anys fets,
y vosté 'n tindrà...

COLOMA Dinou.

(Quatre anys menos, quatre més...)

VENT. Dinou? (Se para de cusí.)

COLOMA Dinou. Quants me 'n feya?

VENT. De aixó sí que no 'n sé fé;
y sobre tot ab las donas
confesso que no hi entench.
A la que n' hi faig cinquanta,
me diu que 'n té trenta set.
Altras n' hi ha que fa deu anys
que no n' han posat ni un mes;
segons altras, quasi son
mes joves que no 'ls fills seus.

COLOMA Lo treures anys, sí que es tonto!

VENT. Oh, si dientho un se 'ls tragués,
pel descuit de di mentidas
no veuriam gayres vells,
mes com los anys no se 'n van,
lo qui ho diu fa com aquell
que 's conta de Mataró,
que tenint gana en estrem,
deya que habia dinat
pel gust de enganyá la gent.
Déixam cusí que 's fa fosch, (Se posa á cusí.)
y parlant nos passa 'l temps.
(Coloma, continua regant y arreglant las clavellinas.

CANT

COLOMA Quan la sastresa
cus un paltó,
ó una levita,
ó uns pantalons...
si es per un jove
lo que ella fá,
en aquell, pensa,
que ho portará.

VENTURA Quan un retrato
un té de fé,

sigas de busto,
de cos enter...
si es per un jove
de bon semblant,
en aquell, pensa,
que ella 'l darà.

COLOMA Jove retratista,
sí que estás ben fresch,
noyas mil retratas,
y per tú no 'n tens.
VENTURA Noya que ets sastresa,
ja 't dich que estás bé.
cusas calsas de homes
y per tú no 'n tens.
COLOMA Ay quins papés
devant las noyas
que tens de fé!
VENTURA Ay quins papés
devant las calsas
que tens de fé!
COLOMA (No sab compendre
lo meu fatich!)
VENTURA (No vol entendre
lo que li dich!)

TOTS DOS

COLOMA Jove retratista
si que estás, etc.
VENTURA Noya que 'ts sastresa,
ja 't dich, etc.

RECITAT

COLOMA Donchs cregui que essent sastresa
se sab molt.
VENT. Sí? Tot pot sé.
COLOMA Desseguit li esplicaré,
si vosté vol.
VENT. Ab llestesa.
COLOMA Creu tothom que un té 'l pit bó,
á ningú dupte li cap,
y sols la sastresa sab
que alló es bulto de cotó.
Á molts un defecte amarga
que ningú hi ha fet cabal,
y la que cús lo cuxal,
sab que una cama es mes llarga.
Altres, tenen una falta

que tan sols una ho calcula,
perque 'm guata 's dissimula
si l' una espatlla es mes alta.
En fí; no ho prengui per bromas,
sino per molt grans certesas,
que no hi ha com las sastresas
per sabé defectes de homes.
Sab ella 'l que es presumit,
aquell que es tort, lo que es dret,
quin té 'l pit ample ó estret,
quin es gras ó es desnarit.
Com que si alguna promesa
té del promés cap reparo,
no té més que preguntarho
desseguida á la sastresa;
que ella li dirá, cabals,
sense faltarhi una ratlla,
del bras, la cama ó l' espatlla,
los defectes personals.
Y, no está per alabansa,
ja 'l pot pendre tot seguit
si la sastresa li ha dit:
prénguil ab tota confiansa.

VENT. Quí habia de suposá
quan las sastresas servian! (*A caba de cusi.*)
Jo sols creya que sabian,
pero molt, de retallá;
y segons vosté s' esplica,
sáben més que 'ls advocats. (*Se posa la*
COLOMA De certs punts determinats. (*brusa.*)
VENT. (No té pas mala palica.)
Vatualistu! (*Al cordarse la brusa.*)

COLOMA

Qué té?

VENT.

Res;

escoltant l' esplicació,
sense pensá en lo botó,
me l' he cusit del revés. (*Coloma riu.*)
Pero estiga comsevulla.
me 'l cordaré tal com sigui.
Se 'n riu?

COLOMA

Qué vol que li digui.

VENT.

Gracias pel fil y l' agulla.

COLOMA

No ha volgut que li cusís,
y ja ho veu.

VENT.

Es del revés;
pero en quant á lo demés,
no está ben cusit aixís?

- Ja li baixaré á ensenyá. (*Anant á saltar.*)
COLOMA N6; de cap de las maneras.
VENT. Quina pó té á las goteras! (*Li dona l' agulla.*)
Ay! (*Al tocarli la má.*)
COLOMA S' ha tornat á punxá?
Qué es aix6!
(*Cau un barret entre 'ls dos y Coloma se assusta.*)
VENT. (*Mirant á la dreta.*) (De aquell mussol!)
Lo barret del colomista.
COLOMA Un barret vell. (*Lo cull y 'l dona á*
VEU DE HOME Retratista; (*Ventura.*)
es lo barret de alsá 'l vol.
Fassi 'l favor de tirármel
sense volé, se 'n ha anat.
VENT. L' hagués tingut ben lligat.
VEU Vaja: qué no vol tornármel?
VENT. Si aixís com es un barret,
hagués estat un mah6. (*Tirantlo á la dreta.*)
VEU Si 'l cel cau, ja li dich jo,
que fora pitj6 'l bolet.
Gracias.
VENT. (*Cremat.*) Bé; no hi ha de qué.
(*No s' allargui mes la broma.*)
Ara 'm recordo, Coloma,
que tinch un compte ab vosté.
Vosté ha fet una revista
del que sab una sastresa;
donchs jo li diré ab franquesa
lo que veu un retratista.
Si be de distinta mena,
es un estudi bonich;
veig un retrato, y li dich
quin defecte tè una nena.
Per explicarli mill6,
l' álbun aniré á buscá,
y li faré veure clá
com parlo ab molta rah6.

ESCENA V

COLOMA

COLOMA Cusint jo, y retratant ell,
cada qual pel seu costat,
me sembla, á dí la vritat,
que fariam bon parell.
Se diu Ventura, y segura *(Se posa á cusí.)*
la tindria, no de broma,
si ell busqués una Coloma,
com jo estich buscant ventura. *(Pausa.)*
Creya, cert çom aixó es fil,
(Ensenyant lo que tè.)
que 's casaria més gent
quan estaria vigent
lo matrimoni civil;
pero son tan clars los casos,
que casi crech que després
que hi ha un matrimoni més,
aquestos van més escasos.
A mí, qu' era partidaria,
del nou modo de casá,
qué m' ha vingut á doná
lo sé revolucionaria?
Si estava identificada
ab lo cambi que volia,
me sembla que mereixia
habé quedat empleada!
Pero, cá! De cap manera
he pogut pescá turró;
avuy, tan soltera só,
com avans era soltera.

ESCENA VI

Dita, VENTURA

VENT. Ja torno á sè aquí. Ara sí
(Sortint ab un àlbum.)
que hauré de saltá.
COLOMA Per qué?

- VENT. Dona; cóm li ensenyaré
l' àlbum?
- COLOMA (*S' alsa.*) M' acostaré aquí.
(*Senyalant la paret.*)
- VENT. Si ab un petit salt que fes
estaria... Faig un salt?
(*Coloma s' acosta á la paret.*)
- COLOMA Miris, ja 'm tè aquí; no cal.
- VENT. Acostis, acostis més.
(*Ella 's va acostant més.*)
De moltas noyas l' aspecte, (*Mirántselá.*)
veig en varias ocasions
que es com las decoracions,
que sols de lluny fan efecte;
y en vosté, haig de confessá
que la cosa es al revés;
que quan se m' acosta més,
es més l' efecte que 'm fá.
- COLOMA Be, vaja; qué no m' ensenya
lo qué m' ha dit?
- VENT. Ja ho veurém,
pero no 'ns precipitém,
Coloma.
- COLOMA Vosté s' empenya
en burlarse de una...
- VENT. Cóm!
Vol que 'm burli!... Deu me 'n guart!
- COLOMA Donchs obri l' àlbum, que es tart
y aquí 'ns pot veure tothom.
- VENT. Donchs endevant; ja que ho mana,
comensém á passá llista. (*Obra l' àlbum.*)
Observi bé la revista.
Som á la primera plana.
Aquesta noya gentil, (*Ensenyantli.*)
eleganta, que va ab bata,
sab perquè quan se retrata
sempre 's posa de perfil?
No sab per qué? Perque es xata.
Aquesta, que porta flós
(*Gira full y ho va fent, segons li indican los*
y 'ls cabells á la romana, *versos.*)
quan se retrata, demana
los retratos de mitj cos...
Y sab per qué? Perque es nana.
Aquesta d' aquí, que ostenta
tota l' estampa, may muda
de posició tan violenta,

sempre 's retrata de *frenta*...
No sab per qué? Es geperuda.

A aquesta altra senyoreta,
si que no li sè cap falta;
pero una sobra la inquieta;
jamay se retrata dreta...
Sab per qué? Perque es massa alta.

Aquesta, que dú 'l vestit
fins á la catifa clós
que sembla que hi está cusit.
ó que está ab la terra unit...
No sab per qué? Tè 'l peu gros.

Aquesta, de ulls aclucada,
que ni poch ni molt ensenya
l' expressió de sa mirada,
sempre está aixís retratada...
Y sab per qué? Perque es guenya.

Aquesta, que dú un barret
que tot lo capsal li salva
y porta llassos y ret,
va ab lo cap tan tapadet...
Sab per qué? Perque es molt calva.

Y aixís, jo li explicaré
si una es viva, si una es sossa,
si una es negra, si una es rossa,
si tè cabells, si no 'n tè,
si está magre, ó si está grossa.

Y tinga per rahons bonas,
com ha vist per la revista,
las que dono de minyonas,
que per defectes de donas,
no hi ha com lo retratista.

(*Tanca
l' álbúm.*)

COLOMA Donchs per las noyas vosté,
aixís com pels homes jo,
podriam posá una agencia
de doná informes.

VENT. Y bons,
y publicá aquest anunci:
«Qualsevol noya ó minyó,
que del promés ó promesa
vulga pendre explicacions
dels seus vicis ó defectes,
que vingui, que en un segon
se li dirá tot quan vulgui
sense faltarhi ni un mot.
Cada consulta, vuit rals.»

COLOMA Vuit rals?

VENT. Li sembla que es poch?
Donchs preu de una entrada als toros;
mitj duro; compte rodó.
Encara pot afagirshi,
per fé ab l' anunci soroll:
«Un jove, informa de noyas,
y una noya de minyons.»
Y com que en tots los cartells
s' ha de procurá fé tró,
comensará ab lletras grossas:
«Ojo, ojo, casadors!»

COLOMA No 'm sembla pas mal pensat.

VENT. Cá! Es lo pensament del mon!
En tot lo que faig, ningú
podrá dí, que 'm deixi jo
passá la má per la cara.

COLOMA No?

VENT. Per ço m' afaito sol.

COLOMA Sols hi ha una dificultat
en posá l' agencia.

VENT. Cóm?

COLOMA Posém l' agencia pels altres,
pero per nosaltres dos...

VENT. Nosaltres ray, per informes
cada qual per ell ja es prou,
y després que 'l sabaté
es qui va calsat pitjó.

COLOMA Y si jo li demanava
informes de mí? Quíns son
los defectes que jo tinch?

VENT. (Ara m' ha atrapat al vol.)
No totas tenen defectes...
Y si li pregunto jo
quinas son las faltas meas?

COLOMA Oh, no tenen faltas tots!

VENT. Aixís, si no tinch cap falta...

COLOMA Y si jo no 'n tinch tampoch...
Vull dí que una societat
per confiansa de tothom,
es milló que estigui unida.

VENT. (Ja 't veig vení.) Sí; es milló.

(*Se miran un y altre.*)

Vol dí que hauriam de unirnos.

COLOMA Si tan m' ho prega!...

VENT. (Ja es molt.)

De teuladas en amunt,
també hi hem de caure tots...)

Be: vosté s' hi ha ben pensat?

COLOMA Ay, si senyó, si senyó!

VENT. Donchs posarém als anuncis:
«En proba de que son bons
los informes, que 'ls dos socios
son... sense espina ni os.»
Y ara sí que no 'm deté.

(Anant á saltá la paret.)

COLOMA Si acás, salti á poch á poch.

VENT. Té pó encara á las goteras? (Salta.)

COLOMA Per Deu!

VENT. No tingui cap pó;
ara ray que 'm tè cusit.

COLOMA No; embastat.

VENT. Y bè; ja es prou.

COLOMA (Gracias á Deu, que per últim
m' he tret aquella corcó!)

VENT. Y tot s' ha arreglat aquí,
en lo terrat. Ja ha estat molt.

COLOMA Si quan jo ho dich! Lo terrat,
per mí es lo siti milló.

VENT. Donchs aquí una americana.

COLOMA Qué vol cantarla?

VENT. Tots dos.

Hem de celebrá la festa,
com se sol dí *comme il faut*.

CANT

VENTURA

Quan se proposa
casá al moment,
sent una cosa
tan de repent,
se posa alerta
la juventut;
fins qui ho encerta
ja hi ha caigut.

—

TOTS DOS

Mes ay, mes ay!
Ay, aixó ray!
En cayent desde aquest punt,
no 's fa cap blau;
de teuladas en amunt,
tothom hi cau.

—

COLOMA

Una mirada
de fit á fit,
de qui 'ns agrada
fa bon profit;

si 'ns enrahona,
ja está perdut;
dins poca estona
hi haurá caigut.

—

Tots dos

Mes ay, mes ay!
Ay, aixó ray!
En cayent desde aquest punt,
no 's fa cap blau;
de teuladas en amunt,
tothom hi cau.

CAU LO TELÓ

Obras escénicas del mateix autor

- Un pom de violas*, comedia en 3 actes.
Lo tret per la culata, comedia en 3 actes.
Clarís, drama en 3 actes.
Montserrat, comedia en 3 actes.
Lo castell y la masía, drama en 3 actes.
Lo Cantador, parodia en 2 actes. (1)
Una noya es per un rey, pessa-cómica en 1 acte.
La vida al encant, pessa-cómica en 1 acte.
La comedia de Falset, pessa-cómica en 1 acte.
L'ocasió fa 'l lladre, pessa-cómica en 1 acte.
¡Divendres! pessa-cómica en 1 acte.
Un fi de festa, pessa-cómica en 1 acte.
Qui mes mira... pessa-cómica en 1 acte.
Lo quarto dels mals endressos, pessa-cómica en 1 acte.
La Casamentera, pessa-cómica en 1 acte.
Lo pot de la confitura, sarsuela en 1 acte.
La marmota, parodia en 1 acte.
Roda 'l mon y torna al born, excursió en 2 actes.
Matrimonis á Montserrat, excursió en 2 actes.

(1) En col·laboració ab D. Frederich Soler.

